

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1925 kl. 12 m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion angående löneförmånerna
för vissa befattningshavare vid Centralfängelset i Mariestad.
(3:e avd.)*

Uti en inom andra kammaren av herr *H. Bäcklund* väckt motion, nr 214, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att de befattningshavare, extra som ordinarie, vid centralfängelset i Mariestad, som genom fångvården ej kunnat beredas bostäder inom Leksbergs socken eller där kunnat förhyra sig sådana på grund av rådande bostadsbrist och av denna anledning måst bosätta sig i Mariestad, förklaras vara stationerade i Mariestad med rätt för dem att åtnjuta lön därefter ävenså att denna lön måtte utgå retroaktivt från och med den 1 januari 1922 för samtliga befattningshavare, som varit eller äro berörda av förut bemälda förhållande.

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Såsom framgår av de motionen i avskrift närslutna utlåtandena från de myndigheter, som i förevarande fråga hörts, hava samtliga antytt, att, därest en undantagsställning i avlöningshänseende skulle beredas de befattningshavare, som i motionen avses, detta skulle medföra anspråk från andra statstjänstemäns sida om ett tillmötesgående i samma riktning. Sålunda har allmänna civilförvaltningens lönenämnd uttalat, att nämnden med hänsyn till de omfattande konsekvenser i fråga om befattningshavare å skilda orter och inom olika områden av statsförvaltningen, som antagligen vore att förvänta, därest beslut komme att av statsmakterna fattas om den vid Mariestads centralfängelse anställda personalens hänförande till olika ortsgrupper eller om beredande i annan form av särskild ersättning åt de befattningshavare, som nu avses, icke kunde tillstyrka avlåtande av framställning till riksdagen i angivet syfte. Lönenämnden har ock erinrat därom, att den fördelning av orter å olika ortsgrupper, som för kommunikationsverken fastställts genom kungörelsen den 16 juli 1920 (nr 524) och genom kungörelsen den 22 juni 1921 (nr 454) förklarats skola lända till efterrättelse jämväl vid tillämpning av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451),

inom en relativt nära framtid torde komma att underkastas en mera allmän revision, varvid de på levnadskostnaderna inom Mariestads och Leksbergs kommuner inverkan förhållandena jämväl torde komma under omprövning.

Redan nu nämnda förhållanden har utskottet ansett utgöra skäl för ett avstyrkande av motionen.

Enligt vad utskottet emellertid inhämtat, har det Mariestads centralfängelse tillhörande fängelseområdet, vilket liksom Leksbergs socken i övrigt bort, därest ej särskilda förhållanden förelegat, hänförs till ortsgrupp A, genom beslut av Kungl. Maj:t placerats i C-grupp, efter särskild av socialstyrelsen verkställd utredning, därvid till grund för placeringen legat priserna å livsmedel, bränsle och lyse ävensom bostadshyrorna inom Mariestad, som är D-ort, men däremot icke skatterna, vilka beräknats efter de inom Leksbergs socken gällande. Bortsett från skatterna, är sålunda den i staden boende fängelsepersonalen i lönehänseende hänförd till den ortsgrupp, som motiverats av levnadsomkostnaderna. Vad skatternas storlek angår, har utskottet konstaterat, att dessa under år 1923 för en befattningshavare med omkring 3,120 kronors inkomst (d. v. s. vaktkonstapels medelavlöning, inklusive dyrtidstillägg) inom Leksbergs socken uppgått till 256 kronor 80 öre och i Mariestad till 303 kronor 24 öre. Den ökning i skattebördan, som den i Mariestad bosatta befattningshavaren haft att vidkännas, utgör alltså omkring 46 kronor.

Det vill synas utskottet som om denna skillnad icke kan utgöra anledning till att den i staden bosatta fängelsepersonalen i lönehänseende hänföres till högre ortsgrupp än den övriga personalen vid fängelset.

Skillnaden i avlöningsförmåner å C- respektive D-ort för en vaktkonstapel utgör i lägsta löneklassen 96 kronor och i högsta löneklassen 120 kronor. En uppflyttning till högre ortsgrupp kan därför icke anses motiverad av skillnaden i skattebördan å respektive orter. Den i Mariestad bosatta personalen lär för övrigt knappast vara i ekonomiskt hänseende sämre ställd än de befattningshavare, som bo inom fängelseområdet. Så har exempelvis till utskottets kännedom kommit, att barn till sistnämnda befattningshavare i regel begagna sig av skola i Mariestad och att här för får erläggas särskild avgift.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet alltså hemställa,

att herr Bäcklunds förevarande motion icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 24 februari 1925.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.